

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: P-136/2025-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Marijani Jurenec kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, A. Mihanovića 3, Zagreb, zastupan po punomoćnicama Štefaniji Mohorić, Jasni Jaklin, Nataši Ivek Kalamari, dipl. iur., protiv prvotuženika Triglav osiguranje d.d., OIB: 29743547503, Zagreb, Antuna Heinza 4, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Mađarić & Lui d.o.o. Zagreb i drugotuženika Marka Poljaka, OIB: 15028007097, Ulica Vinogradarski Put 5, Draganovec, Koprivnica, sada na adresi u Njemačkoj, Sandfeldstrasse 31, 92439 Bodenwohr, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Krunoslav Kunštić i Zoran Kurcinak, iz Koprivnice, radi naplate regresne tražbine, nakon provedene glavne javne rasprave zaključene 15. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Nataše Ivek Kalamari, zamjenika punomoćnika prvotuženika odvjetnika Dejana Kuharića i punomoćnika drugotuženika odvjetnika Zorana Kurcinaka, na ročištu radi objave i uručenja odluke, na temelju odredbi čl. 335. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje u tekstu ZPP), 16. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se drugotuženiku Marku Poljaku, OIB: 15028007097, Vinogradarski put 5, Draganovec, Koprivnica, sada na adresi u Njemačkoj, Sandfeldstrasse 31, 92439 Bodenwohr, da tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, isplati iznos od 10.059,69 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana 21. lipnja 2025. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne kamatne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve to u roku od 15 dana.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži da mu drugotuženik Marko Poljak na dosuđeni iznos od 10.059,69 EUR plati zakonsku zateznu kamatu koja na taj iznos teče od dana podnošenja tužbe 30. travnja 2025. do 20. lipnja 2025..

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„I. Nalaže se prvotuženiku Triglav osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Antuna Heinza 4, OIB: 29743547503, da tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, isplati iznos od 10.059,69 EUR sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana podnošenja tužbe pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne kamatne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, solidarno s drugotuženikom, kao i da tužitelju solidarno s drugotuženikom naknadi prouzročeni trošak ovog parničnog postupka, sve to u roku od 15 dana.“

IV. Nalaže se tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, A. Mihanovića 3, Zagreb, naknaditi prvotuženiku Triglav osiguranju d.d., OIB: 29743547503, Zagreb, Antuna Heinza 4, parnični trošak u iznosu od 1.125,00 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja 16. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s tim da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve to u roku 15 dana.

V. Nalaže se drugotuženiku Marku Poljaku, OIB: 15028007097, Ulica Vinogradarski Put 5, Draganovec, Koprivnica, sada na adresi u Njemačkoj, Sandfeldstrasse 31, 92439 Bodenwohr, naknaditi tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, A. Mihanovića 3, Zagreb, parnični trošak u iznosu od 560,00 eura, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 30. travnja 2025. podnio tužbu protiv prvotuženika Triglav osiguranja d.d. Zagreb i drugotuženika Marka Poljaka kao solidarnih dužnika radi naplate regresne tražbine u iznosu od 10.059,69 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe do isplate.

1.1. U tužbi se navodi da se 17. travnja 2006. u Donjim Mostima dogodila prometna nesreća koju je skrivio drugotuženik Marko Poljak, kao vozač osobnog automobila marke Peugeot reg. oznake KC 717-BT osiguranog kod prvotuženika, kojom prilikom je teške tjelesne ozljede zadobio osiguranik tužitelja Dejan Domitrović kao putnik u navedenom vozilu. Navodi se da je do nesreće došlo kad je drugotuženik upravljajući vozilom brzinom neprimjerenom noćnim uvjetima vožnje prilikom ulaska u oštri desni zavoj izgubio nadzor nad vozilom uslijed čega je došlo do slijetanja na oranicu i prevrtanja vozila, a tom prilikom je osiguranik tužitelja zadobio teške tjelesne ozljede pobliže navedene u tužbi.

1.2. Tužitelj navodi da je upravnim rješenjem tužitelja osiguraniku Dejanu Domitroviću zbog ozljede izvan rada priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad nastale kao direktna posljedica povreda zadobivenih u navedenoj prometnoj nesreći.

1.3. U tužbi se navodi da je prvotuženik zaključno do 30. travnja 2022. tužitelju podmirio štetu koja je nastala isplatama invalidske mirovine.

1.4. Navodi se da se osiguraniku tužitelja invalidska mirovina isplaćuje i nadalje te je za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 31. ožujka 2025. Dejanu Domitroviću na ime invalidske mirovine isplaćen iznos od 13.412,92 EUR.

1.5. Tužitelj navodi da je u ranijem postupku utvrđen doprinos oštećenog nastanku štetnih posljedica u omjeru od 25 % pa tužitelj od tuženika potražuje 75 % isplaćenog iznosa mirovinskih davanja odnosno 10.059,69 EUR.

1.6. Tužitelj je naveo da se 10. svibnja 2024. obratio prvotuženiku s odštetnim zahtjevom radi podmirenja nastale štete, no tuženik je odbio naknaditi štetu dopisom od 17. svibnja 2024. .

1.7. Tužitelj navodi da nije direktno pretrpio štetu u prometnoj nesreći, već je štetu pretrpio njegov osiguranik, a tužitelj je kao osiguravatelj isplatio davanja iz mirovinskog osiguranja koja potražuje od tuženika regresno jer šteta nije podmirena te se tužitelj poziva na odredbe čl. 161., 162. i 164. Zakona o mirovinskom osiguranju.

2. Prvotuženik Triglav osiguranje d.d. je u odgovoru na tužbu predložio da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

2.1. Prvotuženik priznaje nastanak štetnog događaja, pasivnu legitimaciju i odgovornost osiguranika tuženika na temelju kaznene presude dostavljene uz tužbu. Navodi da nije sporno da je osiguranik tužitelja doprinio nastanku štete u omjeru od 25%, no za slučaj da drugotuženik osporava omjer suodgovornosti smatrajući da je suodgovornost tužiteljevog osiguranika veća, prvotuženik se pridružuje takvim prigovorima.

2.2. Prvotuženik osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti. Navodi da je obveza prvotuženika propisana odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu i to čl. 27.. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da je tužitelj dužan dokazati razliku invalidske mirovine utvrđene rješenjem HZMO i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu.

3. Drugotuženik je u odgovoru na tužbu predložio tužbu i tužbeni zahtjev u odnosu na drugotuženika odbaciti, podredno odbiti u cijelosti kao neosnovan.

3.1. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava osnovanost i visinu istog. Tuženik osporava pravni interes tužitelja da navedenu regresnu tražbinu potražuje i neposredno od drugotuženika. Ističe prigovor zastare prava na predmetno potraživanje u odnosu na njega.

3.2. Tuženik priznaje nastanak štetnog događaja – prometne nezgode od 17. travnja 2006. u kojoj je teške tjelesne ozljede zadobio osiguranik tužitelja Dejan Domitrović.

3.3. Tuženik priznaje i svoju djelomičnu odgovornost za navedeni štetni događaj u granicama priložene kaznene presude Općinskog suda u Bjelovaru od 27. rujna 2006. kojom je proglašen krivim da je iz nehaja – kršenjem propisa o sigurnosti prometa tako ugrozio promet da je izazvao nesreću u kojoj su dvije osobe teško ozlijeđene, čime je počinio kazneno djelo protiv opće sigurnosti, ljudi i imovine i sigurnosti prometa – izazivanjem prometne nesreće iz čl. 272. st. 2. i 1. Kaznenog zakona. Tuženik je naveo da iz činjeničnih navoda tužbe proizlazi da je odgovornost oštećenika za štetni događaj 25 %, dakle njegova odgovornost je 75%, no navodi da se ne sjeća da bi u svojstvu treće osobe sudjelovao u nekom postupku pa nije pravno vezan navedenim omjerima zbog čega za sada ne može prihvatiti navedeni omjer podijeljene odgovornosti.

3.4. Tuženik navodi da u trenutku štetnog događaja nije bio pod utjecajem alkohola, a štetu nije prouzročio namjerno pa bi za svaku naknadu štete prouzročenu trećim osobama jedini odgovoran eventualno mogao biti prvotuženik kao njegov osiguratelj po polici osiguranja od automobilske odgovornosti, i to uz primjenu odredbi Zakona o obveznim osiguranjima u prometu. Navodi da prema odredbi čl. 164. st.1. Zakona o mirovinskom osiguranju tužitelj ima pravo tražiti naknadu štete također od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu, dok bi prema odredbi čl. 164. st. 2. tog Zakona mogao tražiti naknadu štete izravno od vlasnika odnosno korisnika vozila koje je prouzročilo štetu ako motorno vozilo nije bilo osigurano od automobilske odgovornosti.

3.5. Tuženik navodi da solidarna odgovornost tuženika odnosno osiguratelja i osiguranika (štetnika) nije propisana niti postoji pravna osnova po kojoj bi tužitelj potraživao naknadu štete izravno od drugotuženika.

3.6. Navodi da novčana tražbina izvire iz upravnog rješenja o priznatom pravu na invalidsku mirovinu od 15. studenog 2006., no iz rješenja nije vidljivo da se radi o pravu priznatom oštećenom u vezi sa stradavanjem u predmetnom štetnom događaju, a tuženik do primitka tužbe nije imao saznanja o isplatama oštećeniku s navedene osnove od strane tužitelja, kao ni o bilo kakvim isplatama bilo tužitelju bilo neposredno oštećenom Dejanu Domitroviću s osnova police osiguranja od automobilske odgovornosti u vezi sa štetnim događajem koje bi isplaćivao prvotuženik. Također, drugotuženik nikada nije pozivan radi plaćanja bilo kakve naknade štete ili regresne tražbine u vezi s predmetnom prometnom nezgodom.

3.7. Tuženik navodi da je sporna visina tražbine.

3.8. Ističe prigovor zastare potraživanja, odnosno zastare prava tužitelja na to potraživanje te se poziva na odredbe čl. 165. Zakona o mirovinskom osiguranju i odredbe čl. 226. i čl. 227. st. 1. i čl. 230. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima. Navodi da je rok za zastaru tužiteljeve tražbine počeo teći po pravomoćnosti rješenja od 15. studenog 2006. kojim je tužiteljevom osiguraniku priznato pravo na invalidsku mirovinu te je nastupila zastara prava tužitelja na to potraživanje.

4. Sud je rješenjem od 8. listopada 2025. uputio stranke da sudjeluju na informativnom sastanku o medijaciji primjenom odredbi čl. 186.d.st. 1. ZPP-a i čl. 10. Zakona o mirnom rješavanju sporova („Narodne novine“, broj 67/23). Rješenjem ovog suda broj Mir-10/2025-5 od 8. prosinca 2025. postupak mirenja između stranaka je obustavljen.

5. Radi utvrđenja relevantnih činjenica tijekom dokaznog postupka pročitani su spis predmeta HZMO, Područni ured u Koprivnici br. 0061849, OB: 03497470489, pročitane su priložene isprave: Presuda Općinskog suda u Bjelovaru broj Kmp-28/06-6 od 27. rujna 2006. (str. 5-6), izvješće PU Bjelovarsko-bilogorske, PPP Bjelovar od 15. srpnja 2009. (str. 7-8), rješenje HZMO Područna služba u Koprivnici broj 61849 od 15. studenog 2006. (str. 9-11), nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti (str. 12-15), Mišljenje stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti (str. 16-17), dopis HZMO Središnja služba od 10. svibnja 2024. (str. 18), izvršen je uvid u priloge tužitelja (str. 19-20), otklon zahtjeva radi isplate odštete od 17. svibnja 2024. Triglav osiguranja d.d. (str. 21-22), izračun evidencija isplata HZMO od 30. travnja 2025. (str. 23), izvršen je uvid u priloge tužitelja (str. 24-44), izvršen je uvid u priloge prvotuženika (str. 50-116), izvršen je uvid u priloge tužitelja (str. 126-269), izvršen je uvid u priloge prvotuženika (str. 274-394), izvršen je uvid u priloge tužitelja (str. 402-421), provedeno je knjigovodstveno-financijsko vještačenje po vještaku za računovodstvo i financije Slađani Srnec iz Čakovca te je pročitani pisani nalaz i mišljenje vještaka od 31. ožujka 2026. (str. 442-451) i vještak je saslušan na ročištu glavne rasprave 15. svibnja 2026. (str. 467).

6. Na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza primjenom odredbe čl. 8. ZPP-a presuđeno je kao u izreci.

7. Sud je u ovom postupku utvrđivao činjenice koje su stranke iznijele i izvodio dokaze koje su stranke predložile, primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 7. i čl. 219. ZPP-a.

8. Predmet spora je zahtjev za naknadu štete koju tužitelj potražuje od tuženika kao solidarnih dužnika i to s osnova invalidske mirovine koju je tužitelj isplatio svojem osiguraniku Dejanu Domitroviću za razdoblje 1. svibnja 2022. do 31. ožujka 2025..

9. Nesporno je na temelju sadržaja priloženih isprava utvrđeno da se 17. travnja 2006. u Donjim Mostima dogodila prometna nesreća koju je skrivio drugotuženik Marko Poljak kao vozač osobnog automobila marke Peugeot reg. oznake KC 717-BT, kojom prilikom je teške tjelesne ozljede zadobio Dejan Domitrović kao putnik u navedenom vozilu.

9.1. Nije sporno da je predmetno vozilo u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano kod prvotuženika Triglav osiguranja d.d..

9.2. Nije sporno da je Dejan Domitrović osiguranik tužitelja.

10. Na temelju provedenih dokaza utvrđeno je da je povodom predmetne prometne nesreće pravomoćnom Presudom Općinskog suda u Bjelovaru broj Kmp-28/06-6 od 27. rujna 2006. ovdje drugotuženik Marko Poljak proglašen krivim radi predmetnog štetnog događaja od 17. travnja 2006. - prometne nesreće koja se dogodila oko 3.30 sati u Donjim Mostima, na način da je Marko Poljak upravljao osobnim automobilom protivno odredbama čl. 51. st. 1. i čl. 197. Zakona o sigurnosti prometa na cestama brzinom neprimjerenom noćnim uvjetima vožnje i nailasku na oštri desni zavoj, olako držeći da time neće ugroziti sigurnost svojih suputnika, ali je zbog brzine i vozačkog neiskustva izgubio kontrolu nad vozilom u zavoju, prešao na lijevu stranu kolnika i sletio na oranicu gdje je došlo do prevrtanja vozila, pri čemu su tjelesne ozljede zadobili putnici u vozilu, i to teške tjelesne ozljede Mihael Dvorski i osiguranik tužitelja Dejan Domitrović koji je zadobio ozljede u vidu lacerokontuzne rane i laceracija u području desne uške i desne strane vrata, potresa mozga i višeivernog prijeloma Th 11 kralješka s potpunim ispadom motorike i osjeta distalno od Th 11, odnosno da je iz nehaja kršenjem propisa o sigurnosti prometa tako ugrozio promet da je izazvao nesreću u kojoj su dvije osobe teško tjelesno ozlijeđene, čime je počinio kazneno djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine i sigurnosti prometa - izazivanjem prometne nesreće iz čl. 272. st. 2. i 1. Kaznenog zakona.

11. Parnični sud je u smislu odredbe čl. 12. st. 2. ZPP-a u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinio vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se Marko Poljak, koji je u vrijeme štetnog događaja upravljao vozilom osiguranim kod prvotuženika, proglašava krivim.

12. Građanskopravna odgovornost je šira od kaznene te pravomoćna kaznena presuda ne isključuje mogućnost stavljanja prigovora podijeljene odgovornosti u pogledu oštećenika u parničnom postupku.

12.1. U konkretnom slučaju između stranaka nije sporna podijeljena odgovornost za nastale štetne posljedice predmetne prometne nesreće.

12.3. Na ročištu 10. veljače 2026. stranke su učinile nespornim da je u konkretnom slučaju doprinos drugotuženika Marka Poljaka nastanku štete u omjeru od 75%.

13. Također, na ročištu 10. veljače 2026. stranke su učinile nespornim da se u konkretnom slučaju u odnosu na osiguranika tužitelja Dejana Domitrovića radi o ozljedi izvan rada. Stranke su na istom ročištu učinile nespornim postojanje uzročno-posljedične veze između predmetne prometne nesreće i umirovljenja osiguranika tužitelja Dejana Domitrovića.

14. Nesporno je utvrđeno da je osiguranik tužitelja Dejan Domitrović korisnik invalidske mirovine.

15. Iz Rješenja HZMO Područna služba u Koprivnici broj 0061849, OB: 03497470489 od 15. studenoga 2006. godine proizlazi da se, primjenom odredbi čl. 105. i 110. Zakona o mirovinskom osiguranju, osiguraniku Dejanu Domitroviću, kod kojeg je zbog ozljede izvan rada nastala opća nesposobnost za rad, priznaje počevši

od 23. listopada 2006. pravo na invalidsku mirovinu u iznosu od 1.340,41 kn mjesečno, a mirovina će se isplaćivati iz sredstava HZMO mjesečno unatrag.

15.1. Iz sadržaja priloženog spisa HZMO proizlazi da je citirano rješenje postalo pravomoćno 7. prosinca 2006, s početkom isplate od 23. listopada 2006..

16. Između stranaka je sporan osnov i visina tužbenog zahtjeva.

16.1. Sporna je primjena materijalnog prava jer tužitelj smatra da se u konkretnom slučaju primjenjuje Zakon o mirovinskom osiguranju, dok tuženici smatraju da se u odnosu na prvotuženika primjenjuju odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

17. Tužitelj smatra da ima pravo potraživati naknadu štete na temelju priznatog prava iz mirovinskog osiguranja i to izvršene isplate invalidske mirovine zbog ozljede izvan rada osiguraniku tužitelja Dejanu Domitroviću za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 31. ožujka 2025., primjenom odredbi Zakona o mirovinskom osiguranju.

17.1. Tužitelj navodi da solidarnost tuženika proizlazi iz odredbi čl. 162. st. 1. u vezi s čl. 164. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju te da tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete i izravno od prvotuženika kao društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu i to na temelju pravomoćno priznatog prava iz mirovinskog osiguranja odnosno pravomoćnog akta nadležnog tijela donesenog u upravnom postupku te izvršenih isplata korisniku mirovine, a štetnik ostaje odgovoran za naknadu štete iako ima osiguranje od odgovornosti te je i drugotuženik odgovoran za nastalu štetu bez obzira što nije bio u alkoholiziranom stanju niti je štetu prouzročio namjerno.

17.2. Tuženici osporavaju navode tužitelja, kako je to naprijed navedeno.

18. Iz provedenih dokaza proizlazi da je provedenim vještačenjem invalidnosti po ovlaštenim vještacima utvrđeno da je posljedica ozljeđivanja Dejana Domitrovića u navedenoj prometnoj nesreći opća nesposobnost za rad te je na temelju sadržaja priloženih isprava nesporno utvrđeno da je u konkretnom slučaju uzrok invalidnosti osiguranika tužitelja ozljeda izvan rada.

19. Sud je vezan rješenjima koja su donijeta u upravnom postupku u pogledu uzročno-posljedične veze između štetnog događaja i nastupanja invalidnosti osiguranika tužitelja i u odnosu na utvrđenje razloga i omjera nastupanja gubitka radne sposobnosti.

19.1. Prema ocjeni suda, tuženici u ovom postupku ne mogu osporiti pravo koje je osiguranik tužitelja ostvario na temelju pravomoćnih rješenja donesenih u citiranom upravnom postupku.

20. Tužitelj je naveo da isplaćuje svojem osiguraniku Dejanu Domitroviću invalidsku mirovinu na temelju citiranog rješenja.

21. Tužitelj od tuženika potražuje isplatu iznosa koji je isplatio svojem osiguraniku na ime invalidske mirovine, za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 31. ožujka 2025., pozivom na odredbe čl. 161. u vezi čl. 164. Zakona o mirovinskom osiguranju.

22. Drugotuženik Marko Poljak je osporavao visinu iznosa za koje je tužitelj naveo da ih je u utuženom razdoblju isplatio s osnova invalidske mirovine osiguraniku Dejanu Domitroviću.

23. Budući da je drugotuženik osporavao visinu isplaćenih iznosa s osnova invalidske mirovine koje je tužitelj isplatio svojem osiguraniku, tijekom postupka je provedeno knjigovodstveno-financijsko vještačenje po vještaku Slađani Srnec radi utvrđenja novčanih iznosa koje je tužitelj isplatio svojem osiguraniku s osnova invalidske mirovine u utuženom razdoblju.

23.1. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Slađane Srnec kao objektivan i stručan, jasan i neproturječan, a istom nisu prigovorile ni stranke.

24. Na temelju provedenog knjigovodstveno-financijskog vještačenja po vještaku Slađani Srnec sud je utvrdio da je tužitelj svojem osiguraniku Dejanu Domitroviću za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 31. ožujka 2025. isplatio ukupno 13.412,92 eura, sa specifikacijom kako je to navedeno u zaključku vještaka.

25. Između stranaka je sporna primjena materijalnog prava jer tužitelj smatra da se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju (i odredbe Zakona o obveznim odnosima), dok tuženici smatraju da se u odnosu na prvotuženika Triglav osiguranje d.d. primjenjuju odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

26. Odredbom čl. 170. Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine", broj 157/13, 151/14, 33/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22 – dalje: ZOMO) propisano je da se pri utvrđivanju prava na naknadu štete nanesene Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o obveznim odnosima ako nisu u suprotnosti s odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju.

27. Prema odredbi čl. 1045. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 – dalje: ZOO) onaj tko drugome prouzroči štetu dužan mu je naknaditi, osim ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje time da se predmnijeva obična nepažnja.

28. Kod odgovornosti za štetu po načelu presumirane krivnje oštećenik je dužan dokazati štetnu radnju, štetu, uzročno-posljedičnu vezu između štetne radnje i štete i protupravnost u objektivnom smislu, a na štetniku je teret dokaza nepostojanja vlastite krivnje odnosno postojanja isključive krivnje ili doprinosa oštećenika, u konkretnom slučaju osiguranika tužitelja Dejana Domitrovića koji je u predmetnoj prometnoj nesreći sudjelovao kao putnik u vozilu kojim je upravljao drugotuženik, a koje je vozilo bilo osigurano kod prvotuženika.

29. Prema odredbi čl. 162. st. 1. ZOMO Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe.

30. Odredbom čl. 164. st. 1. ZOMO propisano je da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz čl. 161. tog Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu.

31. Odlučujući o zahtjevu tužitelja za isplatu iznosa koje je tužitelj isplatio svojem osiguraniku s osnova invalidske mirovine sud smatra da tuženici nisu jedinstveni već obični suparničari.

31.1. Sud je utvrdio da se u odnosu na prvotuženika Triglav osiguranja d.d. primjenjuju odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23 - dalje: ZOOP), koji je bio na snazi u vrijeme kad je tužitelj izvršio isplate s osnova invalidske mirovine svojem osiguraniku Dejanu Domitroviću.

31.2. Obveza prvotuženika Triglav osiguranja d.d. proizlazi iz ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i prvotuženik kao osiguravatelj motornog vozila kojim je u vrijeme štetnog događaja upravljao drugotuženik Marko Poljak odgovara za štetu koju je tužitelj pretrpio isplatom invalidske mirovine samo u okviru odredbi ZOOP-a. U konkretnom slučaju prvotuženik je društvo koje se bavi poslovima osiguranja te odgovara prema odredbama obveznog osiguranja u prometu koje je normirano odredbama ZOOP-a te se obveznopravni odnos tužitelja i prvotuženika prosuđuje prema odredbama ZOOP i prvotuženik odgovara u okviru odredbi ZOOP-a i ugovora o obveznom osiguranju sklopljenog sa svojim osiguranikom. Stoga je u odnosu na prvotuženika obračun štete nastale tužitelju isplatom invalidske mirovine njegovom osiguraniku trebalo utvrditi prema odredbama ZOOP-a kao specijalnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme kada su izvršene isplate mirovine.

32. Odredbama čl. 27. ZOOP-a propisano je u st. 1. da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svojeg osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a prema st. 2. citiranog članka Zakona stvarnom štetom u smislu st. 1. citiranog članka Zakona smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe odnosno članova njezine obitelji, pri čemu se razmjerni iznos mirovine sukladno st. 3. citiranog članka određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

33. Nesporo je utvrđeno da u konkretnom slučaju tužitelj osiguraniku Dejanu Domitroviću isplaćuje invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad

uzrokovane ozljedom izvan rada, kako to proizlazi iz sadržaja priloženih isprava, a tu su činjenicu stranke tijekom postupka učinile nespornom.

34. Na ročištu glavne rasprave 15. svibnja 2026. na pitanje postoji li razlika između invalidske mirovine koju isplaćuje svojem osiguraniku Dejanu Domitroviću i mirovine koja bi se priznala i isplaćivala u slučaju da je njegov osiguranik pretrpio ozljedu na radu, tužitelj je naveo da je osiguraniku tužitelja invalidska mirovina priznata i isplaćivana zbog ozljede izvan rada (koja je priznata na temelju 26 godina, 4 mjeseca i 26 dana staža), a mirovina zbog ozljede izvan rada ne može biti veća od mirovine koja bi se isplaćivala u slučaju ozljede na radu jer se mirovina zbog ozljede na radu utvrđuje na temelju 40 godina staža. Dakle, u konkretnom slučaju radi se o ozljedi izvan rada te je nesporno tako isplaćena mirovina manja od mirovine koja bi se osiguraniku tužitelja isplaćivala za slučaj ozljede na radu.

35. U smislu odredbi čl. 219. ZPP-a, na tužitelju je teret dokaza da je u konkretnom slučaju isplatom invalidske mirovine svojem osiguraniku pretrpio štetu koju bi mu trebao naknaditi prvotuženik Triglav osiguranje d.d..

36. Primjenom odredbi čl. 27. ZOOP-a tužitelj bi u konkretnom slučaju trpio štetu da je u utuženom razdoblju svojem osiguraniku isplaćivao invalidsku mirovinu u većem iznosu od iznosa koji bi mu isplaćivao s osnova invalidske mirovine zbog ozljede na radu.

36.1. No, kako je to naprijed obrazloženo, tužitelj je izričito naveo da je u konkretnom slučaju isplaćena mirovina zbog ozljede izvan rada manja od mirovine koja bi se osiguraniku tužitelja isplaćivala u slučaju ozljede na radu.

37. Primjenom citiranih odredbi čl. 27. ZOOP-a tužitelju bi za isplaćenu invalidsku mirovinu njegovom osiguraniku od prvotuženika Triglav osiguranja d.d. pripadalo pravo samo na isplatu razmjernog dijela isplaćene invalidske mirovine osiguraniku Dejanu Domitroviću, a ne cijelog iznosa invalidske mirovine (odnosno u konkretnom slučaju 75% s obzirom na podijeljenu odgovornost neposrednog oštećenika Dejana Domitrovića i štetnika), no u konkretnom slučaju ne postoji pozitivna razlika između invalidske mirovine koju tužitelj isplaćuje svojem osiguraniku na temelju citiranog rješenja tužitelja i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena i isplaćivana u slučaju povrede na radu.

38. Sud je nesporno utvrdio da tužitelj nije dokazao da je isplatom invalidske mirovine pretrpio štetu u smislu odredbi čl. 27. ZOOP-a, odnosno nije dokazao da je isplaćeni iznos invalidske mirovine koja je isplaćivana na temelju citiranog rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje veći od iznosa koji bi tužitelj isplaćivao svojem osiguraniku da je invalidska mirovina bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

39. Iz naprijed obrazloženih razloga, sud je primjenom citiranih odredbi čl. 27. ZOOP-a i čl. 219. ZPP-a odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na

prvotuženika Triglav osiguranje d.d. Zagreb te je presuđeno kao u točki III. izreke ove presude.

40. Sud je utvrdio neosnovanim prigovor drugotuženika Marka Poljak da ne postoji pravni interes tužitelja da navedenu regresnu tražbinu potražuje i neposredno od drugotuženika kao štetnika.

41. Sud smatra da drugotuženik Marko Poljak kao stvarni štetnik odgovara tužitelju za štetu nastalu isplatom invalidske mirovine na temelju citiranih odredbi Zakona o obveznim odnosima i Zakona o mirovinskom osiguranju.

42. Budući da je utvrđeno da je štetni događaj i štetu uzrokovao drugotuženik Marko Poljak, a doprinos osiguranika tužitelja Dejana Domitrovića nastaloj šteti je 25%, drugotuženik Marko Poljak je dužan naknaditi tužitelju štetu nastalu isplatom invalidske mirovine osiguraniku tužitelja Dejanu Domitroviću za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 31. ožujka 2025. i to u utuženom iznosu od 10.059,69 eura, kao 75% od 13.412,92 eura, koji je iznos s osnova invalidske mirovine tužitelj isplatio svojem osiguraniku u navedenom utuženom razdoblju, kako je to utvrđeno na temelju sadržaja priloženih isprava i provedenim financijskim vještačenjem.

43. Sud je utvrdio da je prigovor zastare kojega je istaknuo drugotuženik Marko Poljak neosnovan.

43.1. Predmetna tužba podnijeta je 30. travnja 2025..

43.2. U konkretnom slučaju primjenjuje se zastarni rok od tri godine od nastanka štete odnosno isplate pojedinog iznosa mirovine, jer tužitelju šteta nastaje sukcesivnim isplatama iz mirovinskog osiguranja i tijekom zastare se računa od trenutka isplate svakog pojedinog davanja, a mirovinska primanja se prema odredbi čl. 95. ZOMO isplaćuju unatrag pa s obzirom da tužitelj tužbom potražuje povrat isplaćenog iz mirovinskog osiguranja za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 31. ožujka 2025., a iz priloženih isprava proizlazi da od najstarije utužene isplate do podnošenja tužbe nije protekao rok od tri godine jer je za mjesec svibanj 2022. mirovina isplaćena u lipnju 2022., utvrđeno je da nije nastupila zastara utužene tražbine te je prigovor zastare neosnovan u cijelosti.

44. Primjenom odredbe čl. 165. st. 3. ZOMO sud je tužitelju dosudio zakonsku zateznu kamatu na iznos od 10.059,69 eura od dana 21. lipnja 2025., jer je drugotuženik Marko Poljak predmetnu tužbu primio 5. lipnja 2025. pa je drugotuženik došao u zakašnjenje s plaćanjem štete 21. lipnja 2025.. Kamata je dosuđena po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

45. Iz obrazloženih razloga presuđeno je kao u točki I. izreke presude.

46. Odbijen je dio tužbenog zahtjeva tužitelja radi plateža zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice u odnosu na drugotuženika Marka Poljaka i to od dana podnošenja tužbe 30. travnja 2025. do 20. lipnja 2025. primjenom odredbi čl. 165. st.

3. ZOMO jer je drugotuženik tužbu primio 5. lipnja 2025., a prije toga tužitelj mu nije uputio zahtjev za naknadu štete.

46.1. Stoga je presuđeno kao u točki II. izreke presude.

47. Stranke su zatražile naknadu parničnih troškova.

48. Parnični troškovi tužitelja utvrđeni su u iznosu od 560,00 eura prema troškovniku (str. 467-468), a odnose se na predujam za financijsko vještačenje.

48.1. Sud tužitelju nije priznao putni trošak za pristup punomoćnika na tri ročišta kod ovog suda i to na relaciji Varaždin – Koprivnica – Varaždin, u ukupnom iznosu od 32,94 eura, jer punomoćnik tužitelja nije dokazao da je imao navedeni trošak, za koji navodi da je trošak javnog prijevoza u visini autobusne karte na navedenoj relaciji, no navedenu voznu kartu nije predao sudu.

49. Parnični troškovi prvotuženika Triglav osiguranja d.d. Zagreb utvrđeni su u iznosu od 1.125,00 eura, prema troškovniku (str. 464) i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23), a odnose se na nagradu punomoćniku odvjetniku prvotuženika za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8. točka 1.), za sastav obrazloženog podneska od 9. travnja 2026. - očitovanje na nalaz vještaka u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8. točka 1.), za zastupanje na ročištu 23. rujna 2025. u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 9. točka 2.), za zastupanje na ročištima 10. veljače 2026. i 15. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 eura za svako ročište (Tbr. 9. točka 1.), PDV u iznosu od 225,00 eura (Tbr. 46).

49.1. Primjenom odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a sud prvotuženiku nije priznao trošak sastava podneska od 11. lipnja 2025. jer je prvotuženik sadržaj navedenog podneska mogao iznijeti (a djelomice i iznio) već u odgovoru na tužbu, a za podnošenje navedenog podneska kojim se je tuženik očitovao na navode koje je tužitelj iznio u očitovanju na odgovor na tužbu prvotuženika, prvotuženik nije zatražio prethodno odobrenje suda niti mu je sud naložio podnošenje očitovanja na tužiteljev podnesak od 4. lipnja 2025., u smislu odredbi čl. 299a. ZPP-a.

49.2. Budući da ovaj postupak nije pravomoćno okončan, zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka koji se odnose na sudsku pristojbu na odgovor na tužbu je u konkretnom slučaju preuranjen, primjenom odredbe čl. 4. st. 1. točka 2. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj 118/18, 51/23).

50. O troškovima postupka prvotuženika Triglav osiguranja d.d. Zagreb sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a te je naložio tužitelju da prvotuženiku naknadi troškove postupka u cijelosti.

51. Prvotuženiku je na dosuđeni iznos parničnih troškova dosuđena zakonska zatezna kamata od dana presuđenja do isplate primjenom odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

52. Stoga je o troškovima postupka prvotuženika Triglav osiguranja d.d. Zagreb odlučeno kao u točki IV. izreke presude.

53. Tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova je u odnosu na prvotuženika Triglav osiguranje d.d. Zagreb odbijen u cijelosti kako je to odlučeno u točki III. izreke ove presude.

54. O troškovima tužitelja u odnosu na drugotuženika Marka Poljaka, koji je osporavao osnov i visinu tužbenog zahtjeva, sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a jer tužitelj u odnosu na drugotuženika nije uspio samo s razmjerno neznatnim dijelom tužbenog zahtjeva koji se odnosi na kamatu, zbog čega nisu nastali posebni troškovi pa je naloženo drugotuženiku da tužitelju naknadi troškove postupka u cijelosti i odlučeno je kao u točki V. izreke ove presude.

U Koprivnici, 16. lipnja 2026.

Sutkinja
Marijana Jurenec

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja pisanog otpavka presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. ZPP-a).

Dostaviti:

1. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Klasa: 140-01/19-29/2069
2. Odvjetnik Hrvoje Lui, Zagreb
3. Odvjetnik Zoran Kurcinak, Koprivnica

Broj zapisa: **9-30889-81311**

Kontrolni broj: **05f70-09303-c7d90**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marijana Jurenec, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.